

впровадження нової(або удосконаленої) продукції на ринок, є запорукою здійснення успішної інноваційної діяльності. Важливою складовою частиною якого є комерційний банк, який бере активну участь як у самому інноваційному процесі, так і в отриманні частки прибутку. Тобто, саме участь комерційного банку на всіх етапах інноваційного процесу стає основою стабільного фінансування усіх етапів створення інновацій, що в свою чергу запобігає кризовій ситуації в розробці і реалізаціях нової продукції.

Отже, інновації відіграють важливу роль у конкурентоспроможності, розвитку та стабільності підприємств, так як саме завдяки ним відбуваються технічні і технологічні розробки, нові товари, нові сприятливі умови для клієнтів, включаючи ціни, які дозволять забезпечити антикризову діяльність корпорації в новітніх ринкових умовах.

Література

1. Мельниченко О. Тенденції та пріоритети соціальної політики // Галицький економічний вісник. — 2011. — №1(30). — С. 67—73.
2. Мочерний С.В., Ларіна Я.С., Устенко О.А., Юрій С.У. Економічний енциклопедичний словник: у 2 т / За ред. Мочерний С. В. — Л.: Світ, 2005. — 616 с.

Круш П. В.,

к.е.н., професор,

НТУУ «Київський політехнічний інститут»

АНТИКРИЗОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УМОВАХ ПІСЛЯКРИЗОВОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Суттєвою відмінністю розгортання кризових процесів в рамках світової фінансової кризи 2008—2009 рр. в Україні відносно інших країн світу стало те, що економіка України зазнала впливу вторинних проявів глобальної фінансово-економічної кризи, що виявились, насамперед, падінні експорту товарів і послуг, відтоку капіталів з країни. Падіння обсягів експорту продукції промисло-

вого виробництва викликало ланцюгову реакцію взаємопов'язаних негативних процесів на промислових підприємствах, а надалі і в фінансовому та інших секторах економіки.

Реакція Уряду на виклики кризи була досить повільною. У грудні 2008 року Кабінетом Міністрів України розроблено та зареєстровано у Верховній Раді програмний документ «Подолання впливу світової фінансово-економічної кризи та поступальний розвиток» [1]. Однак, на думку більшості вітчизняних і зарубіжних учених ця програма мала декларативний характер. У програмі був відсутній конкретизований план антикризових заходів, і, головне, терміни виконання, джерела та обсяги їх фінансування, а також порушувався принцип реалістичності досягнення поставлених цілей. Зазначена програма так і не була прийнята до реалізації [3].

Одним з ключових напрямів антикризового регулювання є здійснення економічних реформ і накопичення потенціалу антикризового управління національною економікою в цілому та промисловими підприємствами зокрема.

Відсутність цілісної концепції виходу економіки України із кризи та наявність значної кількості антикризових нормативно-правових актів, не узгоджених між собою носять дестабілізаційний характер у національній економіці. Формування післякризової моделі розвитку має бути спрямоване на усунення дефектів у механізмі функціонування національної економіки, накопичених протягом років незалежності України, та проведення системних реформ у всіх сферах суспільного життя не за неоліберальною, а за кейнсіанською моделлю.

Проаналізувавши [2], авторами узагальнено основні напрями реалізації економічних реформ у 2010—2014 роках (табл. 1).

Таблиця 1

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ У 2010—2014 РР.*

Мета	Завдання
Стабілізація Державного бюджету	
Створення системи управління державними фінансами, спрямованої на забезпечення сталого економічного зростання й гарантованого виконання державою своїх соціальних зобов'язань	— зниження рівня дефіциту й темпів зростання державного боргу; — підвищення ефективності й гнучкості фінансових витрат; — оптимізації управління державними фінансами

Мета	Завдання
Податкова реформа	
Забезпечення економічного зростання на інноваційно-інвестиційній основі зі збільшенням податкових надходжень до бюджетів усіх рівнів і державних цільових фондів	— зміцнення позицій вітчизняного бізнесу в міжнародній конкурентній боротьбі за рахунок зменшення частки податків у витратах підприємств і скорочення витрат часу платників на нарахування й сплату податків; — підвищення ефективності адміністрування податків; — зменшення глибини соціальної нерівності; — побудова цілісної законодавчої бази з питань оподаткування, гармонізованої із законодавством ЄС; — встановлення податкової справедливості задля рівних умов конкуренції в економіці
Дерегуляція й розвиток підприємництва	
Поліпшення бізнес-клімату й створення сприятливих умов для надходження інвестицій і забезпечення прискореного економічного зростання	— законодавчо затвердити вичерпний перелік документів дозвільного характеру та максимально скорочувати його у подальшому; — завершення розробки й впровадження критеріїв оцінювання ступеня ризику від ведення суб'єктами господарської діяльності й періодичності проведення планових заходів державного нагляду (контролю); — зміна підходів до здійснення державного нагляду з прямого контролю до профілактики й запобігання порушень законодавства; — скасування дублюючих контролюючих функцій з подальшим скасуванням — контролюючих органів, у діяльності яких зникла необхідність; — реформування митних процедур; — реформування державної регуляторної політики
Розвиток фінансового сектору	
Підвищення спроможності фінансового сектору забезпечувати стає зростання економіки України	— забезпечення низького рівня інфляції разом із забезпеченням гнучкого валютного курсу; — збільшення рівня капіталізації фінансової системи; — збільшення обсягу надання фінансових послуг з урахуванням посилення оцінювання фінансових ризиків; — зниження частки проблемних активів у загальному портфелі активів банків та інших фінансових установ; — забезпечення щорічного підвищення капіталізації й обсягу торгів організованого фондового ринку

Мета	Завдання
Розвиток науково-технічної та інноваційної сфери	
Активізація інноваційних процесів, повноцінне використання потенціалу науки в процесі технологічної модернізації економіки	— підвищення конкурентоспроможності сектору наукових досліджень і розробок, забезпечення інтеграції вітчизняного сектору наукових досліджень у Європейський дослідницький простір; — підвищення ефективності бюджетного фінансування наукової сфери; — спрямування науково-технічного потенціалу на забезпечення реальних потреб інноваційного розвитку економіки, організацію виробництва високотехнологічних товарів і послуг; — здійснення заходів з підвищення ефективності національної інноваційної системи

* Узагальнено за [2]

Таким чином, подолання наслідків негативних тенденцій і накопичення потенціалу антикризового управління вбачається у запровадженні антикризового регулювання національної економіки, спрямованого на формування стійкого до ендо- та екзогенних впливів на економіку та управління процесами післякризового відновлення, яке здійснюють для мінімізації втрат і втрачених можливостей під час виведення з кризи та (або) недопущення кризи в майбутньому.

Література

1. Програма діяльності Кабінету Міністрів України «Подолання впливу світової фінансово-економічної кризи та поступальний розвиток» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
2. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» // Комітет з економічних реформ при Президентові України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_1.pdf
3. Олешко А. А. Генезис антикризового регулювання економіки України / А.А. Олешко// [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1253>